

ERZSÉBET KIRÁLYNÉ VERSEIBŐL.

(Horvát Henrik műfordításai.)

FELELET AZ ÉPÍTŐMESTERNEK.

Északi tenger partján
 Rakassak palotát,
 Aranyló kupolákkal
 Díszes termek sorát . . .
 Szeretem viharzásod,
 Féktelen őselem,
 Hullámid örült táncát,
 Szilaj nagy tengerem, —
 De szerelmem maradjon
 Mindig szabad madár;
 Bilincs lenne a kastély :
 Szerelmemnek — halál.
 Hadd szálljak körülöttem
 Szabad sirályod én ;
 Fészkemet megépíteni
 Nincs hely e föld terén.

(Zandvoorst, 1885. március 15.)

ISTEN VELED.

Még egy utolsó, hosszú pillantás
 Mely néked búcsút mond . . .
 Isten veled imádott tengerem —
 Bár látnádk viszont !
 E holdfürösztött csendes éjszakán
 Búcsúzom tőled én ;
 Elöttem fekszel, káprázatos kép :
 Ezüst és álmfény.
 Ha megérinti homokpartodat
 Holnap a napsugár,
 Gyors szárnycsapásaimmal akkoron
 Én messzetüntetem már.
 Sirályok szállnak majd azontúl is
 Hogy immár egy hiányzik közülök
 Észreveszed vajjon?

(Zandvoorst.)

BÁR SOSE...

*Bár sose hagytam volna el az ösvényt Felébredtem — és rabbilincs van rajtam;
Mely a Szabadság felé vezetett; Köröttem fojtogató börtönlég —
Bár a hiúság széles országútja És te, Szabadság elfordultál tőlem
Sose csábított volna engemet... S vágyam most egyre lázasabban ég.*

*Mámorból ébredtem fel: megkötötte
Lelkemnek röptét tompa kábulat, —
Hiába mondok átkot a cserére
Mellyel, Szabadság! eljátszottalak!*

(1854. május 8.)

RAB MADÁR.

*A messze kéklő magasságba fel, S óhajom megrepezti szívemet,
Fogoly madár, hiába vágyok; De feltöri börtönöm zárját;
Kígúnnyolják égő honvágymat Oh mondhatatlan édes boldogság:
A hideg gonosz börtönrácsok. Szétbontani a szellem szárnyát!*

H A R Á M K Ö S Z Ö N T...

*Ha rámköszönt az első S az arany holdsugártól
Reggeli napsugár, Nem kérek egyebet,
Azt kérdem tőle: téged Csak hogy sügjon helyettem
Hogy megcsókolt-e már? Neked sok kedveset.*

(Possenhofen, 1853.)

GRÓF KLEBELSBERG KUNÓ EMLÉKÜNNEP
SZEGEDEN.

Szeged város közönsége gyönyörű bensőséges hálaunnep keretében áldozott Klebelsberg Kunó gróf emlékének. Az ünnepség középpontja síremlékének leleplezése volt. — Kertész Róbert és Ohmann építészek alkotása, — amely a fogadalmi templom falában elhelyezve, szarkofágon fekvő ábrázolja a törhetetlen hit és akaraterő, az örökké nyugtalan alkotó szellem nagy magyar miniszterét. József királyi herceg nagyszabású, lelkes ünnepi beszédben rajzolta meg nemes alakját, amely halála után csak mindig nagyobbra nő előttünk. Ma mindig tisztábban és meggyőzőbben bontakozik ki az az egész életét átható, hatalmas szellemi erő, ami kiemelte őt, az embert, az elmúlás tragikus örvényéből. Az alkotás a halhatatlanság megjelenése a halandóban. Van-e síremlék, vannak e szavak, amelyek méltóbban hirdelhetnék Klebelsberg nagyságát, mint azok az élő, folyton fejlődő, hatásukban messze a jövőbe mutató alkotások, amelyeket Ő hívott életre?

Klebelsberg Kunó a trianoni Magyarország kultúrájának tudatos és tervszerű irányításával a legpálságosabb időkben vezette ki nemzetét a lemondó kis-